

Chúa Nhật tuần 32 mùa thường niên năm C

⇒ Hồi ấy, có bảy anh em bị bắt cùng với bà mẹ. Vua An-ti-ô-khô cho lấy roi và gân bò mà đánh họ, để bắt họ ăn thịt heo là thức ăn luật Mô-sê cấm. Thay mặt cho anh em mình, một người lên tiếng nói : **“Vua muốn tra hỏi chúng tôi cái gì ? Vua muốn biết điều gì ? Chúng tôi sẵn sàng thà chết chẵn thây vì phạm luật pháp của cha ông chúng tôi”**.

Khi sắp trút hơi thở cuối cùng, anh nói : *“Vua là một tên hung thần, vua khai trừ chúng tôi ra khỏi cuộc đời hiện tại, nhưng bởi lẽ chúng tôi chết vì Luật pháp của Vua vĩ trụ, nên Người sẽ cho chúng tôi sống lại để hưởng sự sống đời đời”*.

Sau người này, đến lượt người thứ ba bị tra tấn. Vừa được yêu cầu anh liền thề lưỡi, can đảm đưa tay ra, và khẳng khái nói : *“Tôi có được lưỡi này, tay này, là do Chúa Trời ban. Nhưng vì luật Chúa Trời, tôi coi khinh những thứ đó, và tôi hy vọng nhờ Chúa Trời, tôi sẽ lấy lại được”*. Nhà vua và quần thần phải sửng sốt vì lòng can đảm của người thanh niên đã dám coi thường đau khổ.

Người này chết rồi, người ta cũng tra tấn hành hạ người thứ tư như vậy. Khi sắp tắt thở, anh nói như sau : **“Thà chết vì tay người đời đang khi dựa vào lời Thiên Chúa hứa mà hy vọng sẽ được Người cho sống lại. Còn vua, vua sẽ không được sống lại để hưởng sự sống đâu”**. (2Mcb 7:1-2,9-14)

⇒ Thừa anh em, xin chính Chúa chúng ta là Đức Giê-su Ki-tô, và xin Thiên Chúa là Cha chúng ta, Đấng yêu thương chúng ta và đã dùng ân sủng mà ban cho chúng ta niềm an ủi bất diệt và niềm cậy trông tốt đẹp, xin các Ngài an ủi và cho tâm hồn anh em được vững mạnh, để làm và nói tất cả những gì tốt lành.

Xin Chúa hướng dẫn tâm hồn anh em, để anh em biết yêu mến Thiên Chúa và biết chịu đựng như Đức Ki-tô. (2Tx 2:16-3,5)

⇒ Khi ấy, có mấy người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Mấy người ấy hỏi Đức Giê-su : *“Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta điều luật này : Nếu anh hay em của người nào chết đi, đã có vợ mà không có con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình. Vậy nhà kia có bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, nhưng chưa có con thì đã chết. Người thứ hai, rồi người thứ ba đã lấy người vợ góa ấy. Cứ như vậy, bảy anh em đều chết đi mà không để lại đứa con nào. Cuối cùng, người đàn bà ấy cũng chết. Vậy*

trong ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì cả bảy đều đã lấy nàng làm vợ ?”

Đức Giê-su đáp : “Con cái đời này cưới vợ lấy chồng, chứ những ai được xét là đáng hưởng phúc đời sau và sống lại từ cõi chết, thì không cưới vợ cũng chẳng lấy chồng. Quả thật, họ không thể chết nữa, vì được ngang hàng với các thiên thần. Họ là con cái Thiên Chúa, vì là con cái sự sống lại. Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, thì chính ông Mô-sê cũng đã cho thấy trong đoạn văn nói về bụi gai, khi ông gọi Đức Chúa là Thiên Chúa của tổ phụ Áp-raham, Thiên Chúa của tổ phụ I-xa-ác, và Thiên Chúa của tổ phụ Gia-cóp. Mà **Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là Thiên Chúa của kẻ sống, vì đối với Người, tất cả đều đang sống**”. (Lc 20:27-38)

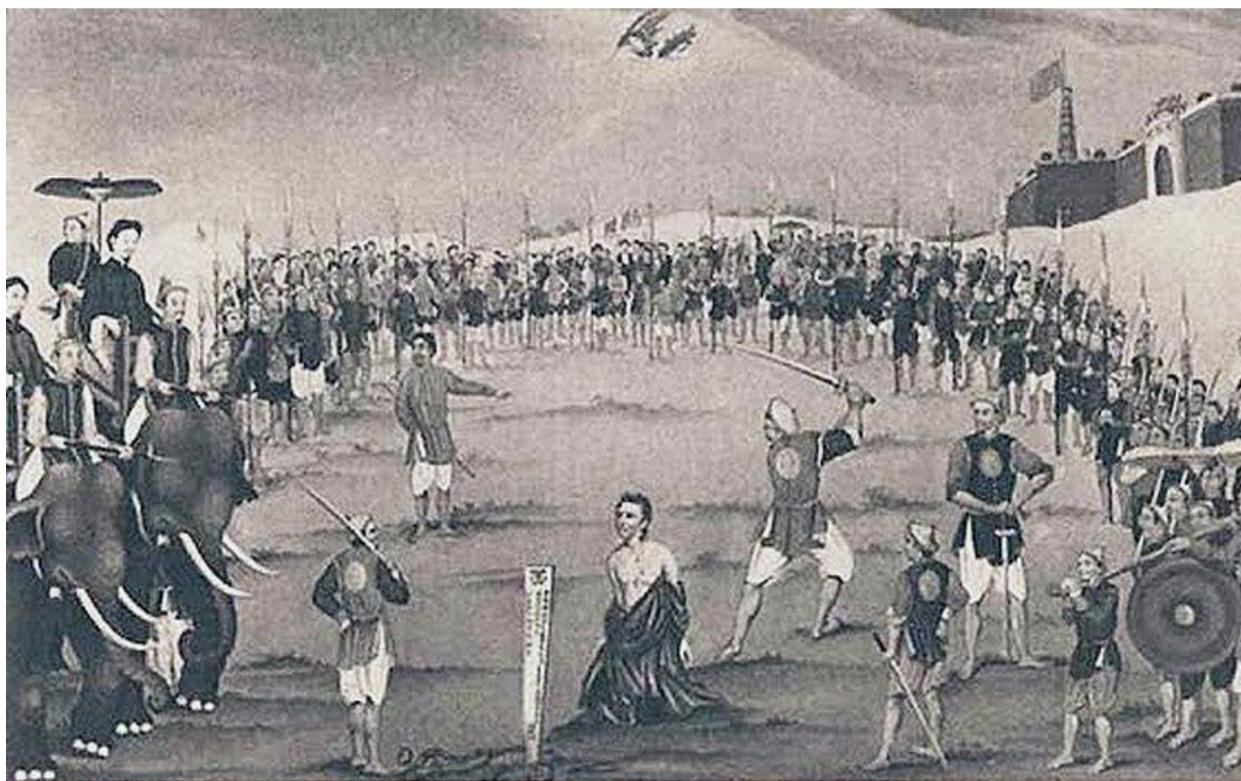
+> “... Vua muốn tra hỏi chúng tôi cái gì ? Vua muốn biết điều gì ? Chúng tôi sẵn sàng thà chết chẳng thà vi phạm luật pháp của cha ông chúng tôi”.

== Câu chuyện xảy ra thời Vua An-ti-ô-khô – là thời bài đạo Do Thái thật kinh khủng (tương tự sau này Vua Néron vua La Mã thời bắt đạo và giết hại bao nhiêu là tín đồ tin theo Đức Giêsu Ki-tô, và cũng như thời các vua nhà Nguyễn đối với ông bà, tổ tiên một số đồng trong Anh Chị Em Việt Nam chúng ta...) - **cho lấy roi và gân bò mà đánh họ, để bắt họ ăn thịt heo là thức ăn luật Mô-sê cấm** (có thể

diễn nôm đại khái là “ai không theo lệnh, luật lệ của ta = dù là luật... rùng rú kiêu cs/xhcn (luật/lệnh của đảng, bác/chú phính...) = đều phải bị tiêu diệt!

== Đáng phục thay “...bảy anh em bị bắt cùng với bà mẹ” 8 mẹ con một tâm một ý sẵn sàng chịu bao nhiêu là cực hình đau đớn, nhất là lời khuyên dụ của người mẹ cho đứa con út... = thật là đáng tâm phục khẩu phục = **“Chúng tôi sẵn sàng thà chết chẵn thàn vì phạm luật pháp của cha ông chúng tôi”**

== Tôn vinh các anh hùng tử vì đạo, sẵn sàng chịu tra tấn, nhục mạ, và cuối cùng chết vì **“Sự Công Chính cũng như vì Danh Thánh Đức Giêsu Ki-tô”** Chúa chúng ta. Amen!

+> “...Thà chết vì tay người đời đang khi dựa vào lời Thiên Chúa hứa mà hy vọng sẽ được Người cho sống lại. Còn vua, vua sẽ không được sống lại để hưởng sự sống đâu...”

== Nói chuyện/đấu khẩu với những người tự cho mình là quyền uy, muốn làm gì thì làm – những kẻ “coi Trời bằng vung”, hoặc huênh hoang đeo trước ngực bản ghi rõ: NI DIEU NI MAITRE, v.v... - thì chẳng thà nói chuyện với đầu gối còn thoải mái hơn! Tuy nhiên khen thay và thật cảm phục những con người, dù bị tra tấn, hành hạ, đánh đập...vẫn can đảm **“tuyên xưng Thầy trước mặt người đời thì Thầy cũng sẽ tuyên xưng người ấy trước Mặt Cha Thầy trên trời”**

== “...Còn vua, vua sẽ không được sống lại để hưởng sự sống đâu...” == lẽ tất nhiên là những loại người này sẽ “thua đậm” trong vụ đánh cuộc về đời sau theo “Le Pari de Blaise Pascal” – xin tóm lược như sau:

“Anh **KHÔNG TIN** vào Thượng Đế (vô thần – **NI DIEU NI MAITRE**), tôi **TIN** và cố gắng sống ở đời này tuân giữ Lời Người chỉ dạy. Chúng ta đánh cuộc nhé!

- Ở đời này Anh có thể giàu có (nhà cao cửa rộng, tiền bạc thì... chuyện nhỏ!) và có chức quyền uy hơn tôi (có thể Anh là một vi vua/quan cao trọng, còn tôi chỉ là dân ngu *** đen!)... Tuy nhiên, tôi cũng không đến nỗi tệ lắm đâu!

- Tuổi thọ của Anh trên dưới 100 tuổi, tôi cũng có thể như vậy – thôi thì cứ cho là Anh sống... dai hơn tôi vài năm hay vài chục năm; tựu trung chúng ta đều **PHẢI CHẾT** – không ai ở trần gian này thoát khỏi cái chết, phải không? – Rồi! Chúng ta đều chết, ai trước? ai sau? – không thành vấn đề! Vấn đề **QUAN TRỌNG LÀ**:

1. Nếu quả thật điều Anh không tin mà tôi lại tin **KHÔNG CÓ THẬT**, nghĩa là Anh chẳng mất mát gì cả mà tôi cũng chẳng được gì ráo tội = chúng ta **HUỀ**, và cùng lắm là chúng ta nhìn nhau... cười trừ!

2. Nhưng nếu quả thật điều Anh không tin mà tôi tin **LẠI CÓ THẬT** thì... **thiện tai!thiện tai!** = Anh không được hưởng gì ráo tội – mà còn bị xử án phạt trọn kiếp - trong khi đó tôi lại được hưởng trọn vẹn tất cả những gì tôi đã tin và hy vọng được hưởng... Có phải là Anh **THUA ĐẬM** mà tôi lại **THẮNG LỚN** không?

